

[Viggo Starcke.]

fastere til deres forsvarsområder og øge effektiviteten af forsvaret. Efter den nuværende ordning er disse fem tjenestegrene delvis adskilte funktioner, og de militære chefer har ofte kun et meget mangelfuldt kendskab til det mandskab, der skal indgå i deres afdelinger, når forsvaret sættes på krigsfod. Chefen i det lokale forsvarssystem bør imidlertid have indgående kendskab til sit distrikt og dets beboere. Ved at følge den våbenføre del af befolkningen fra sessionsøjeblikket gennem uddannelsen i de forskellige trin erhverver cheferne for underafdelingerne sig efterhånden et sådant lokal-kendskab, at det vil gavne alle de fem nævnte tjenestegrene, om en snævrere lokal vekselvirkning finder sted gennem tjenestens forening hos den samme mand. Chefen i det lokale forsvarssystem samarbejder med civilforsvar, politi og andre civile myndigheder.

Den snævre tilknytning af de faste befalingsmænd til de lokale forsvarsområder vil modvirke den megen omflytning af befalingsmændene, hvad der også virker til gavn for uddannelsen.

Ved at lade det færdiguddannede mandskab deltage i fredsproduktionen indenfor erhvervslivet vil man undgå de uheldige virkninger af at skulle beskæftige fuldt uddannet mandskab med ganske unødigt og overflødigt arbejde, og man vil derved få antallet af befalingsmænd til bedre at slå til, lette forsvarets økonomiske tryk på befolkningen og øge nationalindkomsten, således at forsvarets opbygning bliver lettere at bære.

Efter den nuværende ordning holdes mandskabet borte fra uddannelse og produktiv beskæftigelse i betydelig længere tid, end en forsvarlig uddannelse kræver det. Dette medfører unødigt beskæftigelse af mandskabet eller endog lediggang, hvilket som nævnt undergraver disciplinen i forsvaret og ødelægger det gode forhold mellem befolkningen og forsvaret.

Da det lokale forsvars princip med de gentagne alarmeringsøvelser gennem alle beredskabsårene muliggør det fornødne beredskab, kan alle færdiguddannede deltage i den civile fredsproduktion indenfor erhvervslivet med den begrænsning, der vil følge af deltagelse i alarmeringsøvelser, manøvrer og vagttjeneste. En sådan ord-

ning vil afkorte tjenestetiden for den enkelte, få antallet af befalingsmænd til bedre at slå til, nedsætte forsvarets driftsudgifter og anlægsudgifter, spare opførelse af kaserne og lejre og gennem det færdiguddannede mandskabs aktive deltagelse i produktionen forøge landets nationalindkomst og befolkningens velstand og derved styrke den indre front.

Ved hele denne række af foranstaltninger, som alle er omtalt under de punkter, jeg har berørt, vil man højne befalingsmandskorpsets standard, få antallet af befalingsmænd til bedre at slå til, lette tilværelsen for befalingsmændene og derigennem forøge forsvarets effektivitet; og samtidig vil man have løst befalingsmandsproblemet.

Kommissionen til undersøgelse af uddannelsestidens rationelle udnyttelse udtaler i sin betænkning fra 1950 — jeg beder om tilladelse til et kort citat —:

„Kommissionen har overalt gjort den erfaring, at manglen på faste befalingsmænd er en alvorlig hindring for en rationel uddannelse af mandskabet. . . . En stor del af de faste befalingsmænd nærer i dag megen utilfredshed med deres — som følge af befalingsmandsmanglen — stadige omflytninger fra by til by; denne ombytning virker direkte ødelæggende for befalingsmændenes privatliv og dermed for deres arbejdslyst og bevirker også, at mandskabsuddannelsen bliver mindre rationel.“

En række foranstaltninger, der er omtalt i det foregående, vil bøde på befalingsmandsproblemet, som er det største problem i forsvarets opbygning. Udvalgelse af befalingsmandselever og i det hele taget sigtning af personellet efter psykotekniske metoder vil højne befalingsmandskorpsets standard, og rationaliseringsforanstaltninger vil lette arbejdet for befalingsmændene; ved, at tilpasse rekruttiden efter uddannelsen, ved at oprette forskoler for forsvaret, ved at hjemsende særligt kvalificerede før udløbet af uddannelsestiden, ved at udstrække forsvarsstyrken f. eks. til 8 år-gange, ved at indføre moderne meddelelsesmateriel og ved at lade det færdiguddannede mandskab deltage i fredsproduktionen vil man få antallet af befalingsmænd til bedre at slå til, og ved at opbygge forsvaret efter det lokale forsvars princip vil man